

opusdei.org

Prelato žinia (2019 m. rugpjūčio 10 d.)

Mons. F. Ocariz kviečia artėti prie Dievo ypač stropia asmenine malda ir prašo Šventosios Dvasios, kad nuolat gaivintų mūsų gebėjimą melstis.

2019-08-10

Mylimiausieji, tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Kiek kartų apmąstėme būtinybę „visuomet melstis ir nepaliauti“ (Lk 18, 1)!

Kai apaštalai paprašė Jėzaus, kad išmokytų juos melstis, Viešpats jiems atsakė: „Kai melsitės, sakykite: Tėve...“ (Lk 11, 2). Pats Jėzus pradeda savo maldą kreipdamasis į Tėvą: šlovinime ir dėkojime (žr. Mt 11, 25-26; Jn 11, 41); per Paskutinę vakarienę (žr. Jn 17, 5); Getsemanėje (žr. Lk 22, 42); ant Kryžiaus (23, 34. 46). Šv. Josemaria visiems linkėjo „tikros Dievo vaikų maldos“.

Vienybėje su Kristumi - per Jį ir Jame - prieiname prie Dievo Tėvo (žr. Jn 14, 6), su paprastumu, nuoširdumu ir pasitikėjimu Jo visagale meile.

Kiekvieną dieną imtis gyventi malda reiškia leisti būti lydimiems, geromis ir blogomis akimirkomis, To, kuris geriausiai mus supranta ir myli. Dialogas su Kristumi atveria mums naujas perspektyvas, naujus, vis viltingesnius, matymo būdus.

„Pastebėjote - rašė mums mūsų Tėvas - kad tai vienintelė priemonė, kurią naudojame viskam: malda“.

Prašau Šventosios Dvasios, kad
nuolat atnaujintų - ypač dabar -
mūsų maldą. Inicatyva priklauso Jai:
„gyvasis ir tikrasis Dievas
nenuilstamai kviečia kiekvieną
žmogų į slėpiningą susitikimą su Juo
maldoje“.

Toliau lydekite mane kelionėje po
Jungtines Amerikos Valstijas ir
Kanadą; jos dvasinis veiksmingumas
priklauso taip pat nuo kiekvienos ir
kiekvieno maldos.

Su visa meile jus laimina

jūsų Tėvas

Vankuveris, 2019 m. rugpjūčio 10 d.